

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobců **a) W. P.** a **b) O.P.**, zastoupených JUDr. Alešem Janochem, advokátem se sídlem Národní 1010/9, Praha 1, proti žalovanému **Městskému úřadu Krnov** se sídlem Hlavní náměstí 1, Krnov, ve věci nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou ze dne 20. 7. 2015 se žalobci domáhají ochrany proti nečinnosti správního orgánu. V pravomocně ukončených řízeních vedených žalovaným pod sp. zn. Mukrn/201211370/RR/SU/Vi a Mukrn/201214477/RR/SU/Vi bylo nařízeno stavebníkovi T. H. odstranění staveb, a to dřevěné konstrukce zastřešené sedlovou střechou, ve které je umístěna sauna a sklad zahradního nářadí, a bazénu se zpevněnou plochou. Obě rozhodnutí nabyly právní moci dne 1. 7. 2014 a stavebník své povinnosti, v těchto rozhodnutích uložené, nesplnil. Navzdory podnětu žalobců žalovaný ne zahájil exekuci výše uvedených rozhodnutí, a proto se žalobci domáhají toho, aby soud žalovanému uložil vydat exekuční příkaz k vykonání citovaných rozhodnutí o odstranění staveb.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá

nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Žalobci se dovolávají rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Ca 178/2007-51 ze dne 14. 12. 2007, dle něhož účastník řízení o odstranění stavby (soused) je oprávněn domáhat se žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nařízení exekuce pravomocného správního rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, ač sám není účastníkem exekučního řízení.

Podepsaný soud se s výše uvedeným rozhodnutím nemůže ztotožnit. Podotýká, že toto rozhodnutí nebylo zařazeno do Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Zásadní je ovšem skutečnost, že rozhodnutí jako takové představuje vychýlení se od jinak konstantní judikatury, která váže žalobu na nečinnost na probíhající správní řízení a omezuje správní soudy v tom, že nemohou předjímat obsah rozhodnutí, jež má být vydáno. Ostatně obdobné rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Ca 11/2009-99 ze dne 1. 7. 2009 bylo jako nezákonné zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ans 5/2009-139 ze dne 7. 5. 2010.

Žalobou na nečinnost se nelze domáhat vydání rozhodnutí, které může vydat správní orgán jen z moci úřední, ale jen toho, aby bylo správnímu orgánu uloženo vydat v řízení již zahájeném rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ans 6/2006-162 ze dne 30. 8. 2007, č. j. 4 Ans 10/2006-59 ze dne 26. 6. 2007, č. j. 3 Ans 1/2009-58 ze dne 8. 7. 2009 či rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 30 Ca 251/2005-34 ze dne 31. 1. 2006). Dle ustálené judikatury rovněž soud při rozhodování o žalobách na ochranu před nečinností nemůže předjímat ani jakkoli presumovat meritorní rozhodnutí správního orgánu, neboť tato úvaha náleží pouze správním orgánům vedoucím příslušná správní řízení (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ans 11/2010-104 ze dne 2. 12. 2010, č. j. 9 As 63/2015-36 ze dne 4. 6. 2015).

V projednávané věci se žalobci domáhají v rozporu s výše uvedeným, aby bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí, jímž se *ex offio* teprve zahajuje správní (exekuční) řízení a nadto z povahy věci vyplývá, že vyhověním žalobě by soud předznamenal obsah takového rozhodnutí.

Protože možnost soudu zavázat správní orgán k vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení je navázána na již probíhající správní řízení, je neexistence takového správního řízení absencí jedné z podmínek řízení před soudem

(srov. rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 3 A 15/2010-40 ze dne 23. 7. 2012).

Krajský soud proto žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, neboť absence správního řízení, v němž by měla být vydáno žalobou požadovaná rozhodnutí, je chybějící podmínkou řízení před soudem.

Výše uvedené ovšem neznamená, že by byli žalobci bez jakékoli možnosti obrany vůči správnímu orgánu, který odmítá zahájit řízení z moci úřední, ačkoli jsou pro to splněny všechny zákonné podmínky. Na základě zásady komplementarity a subsidiarity tří základních žalobních typů, upravených soudním řádem správním, platí, že nelze-li se domoci ochrany veřejného subjektivního práva žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nebo žalobou proti jeho nečinnosti, je namístě podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, který může mít i omisivní povahu, tedy spočívat v nezákonné nečinnosti tohoto orgánu (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 3/2008-98 ze dne 16. 11. 2010).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 větou první s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 30. července 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu